

ELIXÍR®

www.casopiselixir.cz

Tajné tipy
pro krásu

Poselství
George Clooneyho
dorazilo do Čech

Freddie Mercury
Hlas, který neumlčel ani AIDS

Je libo
čokoládovou
masáž?

Andrea Kalivodová
Opera je nebe

na mušce

ANDREA KALIVODOVÁ

OPERA - má sto TVÁŘÍ?

Kdepak - má jich snad TISÍC!

Jste energická, dynamická až živelná mladá žena. Asi málokdo by vás na první pohled spojoval s prostředím opery, které je klidné, konzervativní, komorní.

Naopak - opera je přesně taková, jak jste popsala mě hned na začátku, tedy energická, dynamická a samozřejmě až živelná, někdy i trošičku hysterická. Vidíte, tahle neznalost mě právě nejvíc mrzí. Tak to vše vypadá z povzdálí. Samotná opera je velmi živý prvek. Někdy mají lidé smůlu, že vidí představení, které je nudné a zafixují si, že je opera strašná a už se k ní nikdy nevrátí. Opera ovšem vůbec není konzervativní. Konečně dnes už se opravdu všichni snaží o to, aby byla

čím dál tím lepší. Jak krásně řekl režisér Havelka: Mladé lidi v opeře prostě mají zpívat ti mladí, například Mařenku a Jeníka v Prodané nevěstě. Opera má dnes opravdu velmi tvrdá kritéria. Není to tedy žádná instituce pro konzervativní zoufalce. Každý se k chápání vážné hudby a třeba i opery staví trochu jinak. A jak ji vlastně přiblížit divákům? Co je správné, vkusné, co je vlastně to „pravé ořechové“? Nemám ráda tyto soudy. Pavel Šporcl třeba hrával se šátkem na hlavě. No a? Kdepak, tady jde o naprosto jinou věc. Tady jde o to milovat, vnímat a rozdávat hudbu s otevřeným srdcem, být velmi autentický, osobní, dát tam něco svého. Já budu třeba chodit po

čtyřech. Můj divák nikdy nebude cítit, že je opera klidná nebo nudná, protože je to blbost. Opera je nebe a někdy v jednom ohni. Ovšem dokáže se samozřejmě i zklidnit. To je právě to úžasné. Má sto tváří? Kdepak - má jich snad tisíc!

Ale vy v opeře nemůžete jít cestou pro někoho stále ještě "extravagance" jako Pavel Šporcl.

Ne, já jsem navíc Andrea Kalivodová a vždycky to tak bude. Nemám moc ráda, když mě někdo s někým srovnává, a to třeba i v dobrém. Já se snažím operu zviditelnit, prosadit, ukázat. Opera nebyla medializována, nebyla tak průbojně vedena jako ostatní

žánry a je to škoda. Já se snažím být normální, chci operu přiblížit vždy určité skupině lidí. Záleží na přístupu člověka, jak to vidí, vnímá a cítí.

a lidové písně. To je jednoduchá příprava bez křeče a tlaku. Právě proto se mi hlas postupně rozvíjel, což je ideální verze .

POSLOUCHÁM SVOJE INSTINKTY A INTUICI

Dětský sen být zpěvačkou popu je běžný, ale vy jste se rozhodla pro operu...

V sedmi, osmi letech jsem možná chtěla být Haničkou Zagorovou, která byla můj idol. Jako malá jsem byla trošku rebel. Díky rodičům, především díky mámě, která mě vedla k pianu, ke kytarě a hudební nauce jsem mohla své předpoklady rozvíjet. Rodičům bylo doporučeno, abych šla po deváté třídě do Brna na konzervatoř. Tam se populární muzika nevyučovala. Na konzervatoři jsem měla obrovské štěstí. Moje paní profesorka Janíčková mě nikdy do ničeho nenutila a nervala do mě těžké árie. Bohužel profesorky dělají často zásadní chybu, že těm mladým studentům dávají velmi brzy zpívat těžké árie, které prostě nejsou schopny utáhnout. Já jsem zpívala dost dlouho technická cvičení

Takže na konzervatoři vás myšlenka být zpěvačkou pop-music opustila?

Průlom nastal, když jsem slyšela na konci prvního ročníku Carmen. Ta hudba byla naprosto magická, kouzelná. Opravdu mě okouzila. Potom jsem postupně začala zjišťovat, že když dobře zpíváte technicky a nemáte operní manýry, tak můžete kdykoliv zlehka "přepnout" na cokoliv. Můžete mít dva hlasy, můžete zpívat klasiku i muzikálový kus. Ale musíte mít samozřejmě ten správný základ. Žánry se dají velmi opatrně a vkusně kombinovat a někdy může dojít ke krásným celkům. Ovšem opravdu nejdůležitější je technika.

Dala jste si tehdy nějaký cíl? Nedala, ale uvědomil jsem si, že chci zpívat Carmen. Že ji chci zpívat, že

to chci dělat, že je to můj úkol. Dnes chápu, že je to úkol opravdu na celý život. Nejdřív jsem s Carmen hostovala v Košicích. Moje první představení se rozhodně ideálu nepodobalo. Byla to prostě dřina a pořád bude. Potom jsem s ní hostovala v Maďarsku na festivalu v Šoproni. Pak přišla vysněná Carmen ve Státní opeře v Praze. V zimě začínám opět zkoušet Carmen, tentokrát v divadle v Ústí nad Labem s Tomášem Šimerdou. Můj Vídeňský agent začíná připravovat spolupráci se dvěma významnými operními domy v Německu - opět se jedná o Carmen. Každé představení i zkouška bude krůček po krůčku cesta k jedné ideální, nádherné a opravdové Carmen. Mám ji v sobě, držím ji doslova za ruku. Asi se opakuju, ale nic se neobejde bez tvrdé práce, dřiny někdy až k pláči.

Ale vy už jste byla ve Vídni na stáži, ještě v době studií. Proč jste se vrátila?

Neměla jsem dodělanou vysokou školu, byla jsem ve čtvrtém ročníku. Chtěla jsem tam zůstat, protože jsem měla možnost chodit každý den do Vídeňské státní opery na představení. Studovala jsem ve Vídni, hostovala ve Státní opeře v Praze a jezdila zkoušet do Ústí nad Labem, kde jsme připravovali velké turné po Francii, Lucembursku, Německu a Švýcarsku s operou Xerxes s Martinem Otavou. Ajá záhadně stihla všechno. Nechápu to, dnes bych to nevydržela. Jsem už mnohem zodpovědnější. Na představení se připravuji 3-4 dny. Tenkrát jsem vyběhla z vlaku, běžela na zkoušku, pak do školy a zase na zkoušku a řekla jsem si - buď to vydržím, nebo padnu. A vydržela jsem. A musela jsem se vrátit také kvůli rodičům, kteří si hodně zakládali na tom, abych dokončila vysokou školu. A hlavně, hostoval jsem ve Státní opeře v Praze a dostala nabídku na angažmá.

Takže v Praze jste našla jistotu. A muzikál vás neláká?

Muzikál je pro mě něco jiného. Nechci se nikoho dotknout, ale muzikálový boom, které byl tady v Čechách, už je dávno pryč. Byl úžasný Jesus Christ, Dracula, Krysař. Vážím si kvalitních muzikálových zpěváků, to se o mně ví. Nedávno u nás ve státní opeře hosto-

Jan Nekola
a Andrea Kalivodová
po koncertě
na Žofíně

val v opeře Candid velmi profesionální Jirka Korn, David Uličník. Já osobně jsem konkrétně dostala dvě nabídky

na muzikál, vždy od lidí, kterých si vážím. Ale tehdy jsem to necítila. Nebyl prostor, čas, ani osudové splynutí s na

bízenou rolí. Ovšem kdyby přišlo něco shůry, něco, co by mě pěvecky, herecky i lidsky někam posunulo, kdybych cítila, že ta role je psána skoro jako pro mě, což velmi často cítím u Carmen, tak bych udělala maximum.

„KONCERTOVÁNÍ SE ŽOFÍNEM JE PRO MNE OBROVSKÉ ZPESTŘENÍ, MOC SI TOHO VÁŽÍM“

Slyšela jsem, že jste dostala novou nabídku z Vídně. Je pro vás zajímavá?

Ano. Velice hodnotím osobní přístup dvou lidí, kteří mě nyní ve Vídni moc pomohli. Stavějí něco konkrétně na mě, a to je velmi důležité. Došlo k zásadnímu setkání. V červnu jsem měla ve Vídni koncert, organizovala ho moje nová vídeňská agentura, a já už na zkoušce cítila: něco se děje, něco je ve vzduchu. Byla jsem uvolněná, radostná, cítila jsem zkrátka velmi dobrý ozón. Zpívalo se mi samo a krásně. Druhý den měl koncert velký úspěch. Zpívali se mnou také vynikající tenor a baryton. Po koncertě jsme se s agenturou okamžitě dohodli na spolupráci. Budu tam natáčet své profilové CD, současně chystáme několik koncertů, strávím ve Vídni také trochu více času, na což se velmi těším.

na mušce

Andrea Kalivodová,
Štefan Margita
a Marina Vyskvorkina

S Leo Nuccim na Žofíně

Praha, Brno, Košice, Vídeň...
V Praze spolupracujete i s palácem Žofín.

Žofín pro mě znamená obrovské setkání, a to s barytonistou Leo Nuccim. Byla jsem jako host, jako doplněk programu, protože koncert patřil panu Nuccimu, ne Andree Kalivodová. Je to úžasný člověk, který má obrovské charisma. Další velký zážitek se Žofínem jsem měla na Koncertech hvězd v Bruselu a v Moskvě. Vzali mě, tehdy jako vycházející hvězdičku, mezi osobnosti jako je Karel Gott, Štefan Margita, Helena Vondráčková, Marina Vyskvorkina, Lucka Bílá, dirigent František Preisler. To pro mě strašně moc znamenalo. Velmi mne potěšilo, že mě ředitel Agentury NKL Žofín Honza Nekola vzal i na koncert v Moskvě. Moskva byla pro mě víc než Brusel. V Moskvě jsem nikdy nebyla a zpívat v Kremlu a všechno okolo je neuvěřitelný zážitek. Koncertování se Žofínem je pro mne obrovské zpestření, moc si toho vážím.

S Ondrou ve výtahu

Váš program je hodně nabitý. Máte čas na odpočinek?

Se zpíváním se to nesmí samozřejmě přehnat, protože hlasu může leccos ublížit. Odpočinek potřebuje každý člověk. Samozřejmě se snažím odpočívat, naprogramovat si odpočinek a donutit se především ke spánku. Zpěvák musí mít pohodu a vnitřní klid, musí si umět odpočinek naordinovat. Nejvíce energie načerpám u rodičů na Moravě, kde je zahrada, skleník, domácí strava a hlavně, ochranná aura rodičů. A pak u moře, tam člověk načerpá nejvíce energie. Nesmím také zapomenout na chaloupku mého přítele Ondřeje, jezdíme tam velmi rádi.

OPERA JE NEBE"

Právě na vašeho přítele Ondřeje Kepku jsem se vás chtěla zeptat. I on vám jistě dává trochu energie. A co rodina? Říkala jste, že začnete postupně - kytky, papoušek, pejsek..., abyste zjistila, jestli se umíte o někoho postarat.

To byl humor. Já bych opravdu chtěla pejska, ale tady v Praze by se trápil. Zvláště podzim vypadá komplikovaně s pracovním nasazením a pejskovi by se neměl kdo věnovat. Na rodinu se klepu jako osika. Ale jsme s Ondřejem oba velmi zodpovědní. Myslím, že rodina přijde ve správný čas. Na druhé straně, práci si můžete naplánovat do detailů, ale soukromý život? Ten se opravdu nalajnovat nedá.

Text Šárka Urbancová

*Foto Jakub Ludvík, Ondřej Kepka,
Hugo Vítám vás*

Přední česká mezzosopranistka Andrea Kalivodová (28) vystudovala Konzervatoř v Brně a Hudební fakultu Akademie múzických umění v Praze. Absolvovala stáž na Universität für Musik und Darstellende Kunst ve Vídni. Koncertovala takřka ve všech zemích Evropy, několikrát také navštívila Japonsko, Koreu a USA. Od roku 2002 spolupracuje se Státní operou Praha, kde má na repertoáru role jako Třetí dáma v Mozartově Kouzelné flétně, Fenena ve Verdiho Nabuccovi, Maddalena v Rigolettovi, Alisa v Lucii di Lammermoor, Suzuki v Pucciniho Madama Butterfly, Ježibaba v Rusalce a od jara 2006 titulní roli v Bizetově Carmen.

Z představení Carmen v Košicích. V této roli můžeme Andreu Kalivodovou vidět od listopadu 2006 ve Státní opeře v Praze

